

Del caminar (III): Alexandra-David Néel

Date : 01/05/2013

Publicat el 01-05-2013

Text i fotografia: Marcel Albet Guinart

Diplomat en Biblioteconomia i Documentació per la UB, viatger, fotògraf i muntanyenc. Publica i comenta fotos de llocs poc coneguts de Barcelona a marcelalbet.com

Alexandra-David Néel és a punt de franquejar el Dokar-la (5.412 m), un de tants colls que creuarà durant el seu pelegrinatge al Tibet, de Lijiang a Lhasa. És al principi d'un viatge a peu que durarà deu mesos. La cartografia de l'època, el 1924, és confusa, moltes zones encara són del tot desconegudes per Occident.

Alexandra té 57 anys, molt temps abans ha estat cantant primera a l'òpera de Hanoi, ha publicat diversos llibres sobre budisme, anarquisme i feminisme. A Tunísia és casa amb un enginyer francès, se separen. Continua la seva vida, els estudis i els viatges: Sikkim, Xina, Corea, Japó, Mongòlia, Tibet.

Tornem al Dokar-la. Alexandra viatja acompanyada del lama Yongden, el seu afillat. Van vestits, ella no gosa dir disfressats, de pelegrins tibetans pobres, cal passar desapercebuts, no porta ni la càmera. És el segon intent de voler arribar a Lhasa. Al primer, el 1916, les autoritats britàniques li ho van impedir. Aquest és un viatge secret. En aquell temps el Tibet era una destinació prohibida. Mengen, viuen i

dormen com autèntics tibetans. Imprevists, malalties, accidents i robatoris són pura rutina. Alexandra domina el tibetà i coneix els tibetans. Alexandra sempre se'n surt. Continuen caminant, travessen rius, valls, pobles, regions mai explorades. Els monestirs són freqüents, gairebé els visiten tots. La gent humil els acull. Sovint els prenen per mags. Finalment arriben a la ciutat prohibida, Lhasa. Una oportuna tempesta de sorra els facilita entrar-hi d'amagat. Una dona vella els ajuda, els busca allotjament, una cabana enrunada de les afores serà la seva llar. Durant dos mesos viuen a Lhasa, visiten el Potala, assisteixen a festes tradicionals, veuen desfilar el Dalai Lama, els elefants, els guerrers antics i els dracs. Finalment són descoberts, cal abandonar Lhasa. Continuen caminant cap al sud, visiten altres monestirs. Triguen dos mesos per arribar a Gyantzé, una posició avançada de l'exèrcit britànic. Són rebuts pels oficials anglesos, que queden garratibats quan escolten la història, és la primera vegada que una occidental ha estat a Lhasa. Més tard aquest viatge pren forma de llibre, el 1927 és publica *Voyage d'une Parisienne à Lhassa, A pied et en mendiant de la Chine à l'Inde à travers le Thibet*.

La història encara no acaba. Alexandra arriba a França, s'ha fet famosa. El 1936 torna a la Xina. És un del pitjors escenaris que li toca viure, la guerra, la fam i les epidèmies assolen el país. El 1946 retorna definitivament a França, viu a Digne, un poble dels Alps. Quan té 100 anys sol·licita la renovació del passaport. El 1969 als 101 anys mor **Alexandra-David Néel**.